پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

شماره ۲۸-سال دوم دوشنبه ۲۸ میزان ۴۸ ۲۰ اکتوبر ۶۹، شماره مسلسل ۷۹

در مبارزه مترقی هرگز نباید از تجارب این یا آن کشور خارجی تقلید سطحی و کورکورانه به عمل آید. ما باید در جریان مبارزه عملی بر اساس نیروی سیاسی ملی خویش، در شرایط مشخص کشور به فعالیت مستقل قادر شویم.

ما هنگامی پیروز شده می‌توانیم که پیشاهنگ خلق خود و نیروی واقع ملی وطن خود باشیم و در زمینه تلفیق مبارزه به خاطر آرمان‌های مترقی طبقه کارگر با مبارزه در راه منافع عمومی ملی سرمشق باشیم.

وفاداری به منافع ملی و پیروی از اندیشه‌های پیشرو عصر ما در مبارزه ضد استبداد، ضد ارتجاع و ضد استعمار و امپریالیزم وثیقه کامیابی ما می‌باشد.

په ملی قوت باندی اتکاء

د بری ستر عامل دی!

د ملی او مترقی نجات بخشونکو مبارزو تجربه دا حقیقت ښیی چه تر ټولو عالي او موثر سیاست، په ملی قوت (خپل قوت) باندی تکیه کول دی، دا د هیواد خلك دي چه کولای شي د اسارت ځنځیرونه وشلوی او د غلامۍ ږغ لری وغورځوی. باید دی ته پاملرنه وشی چه په خپل قوت باندی د تکیه کولو د مسلم اصل له بیان څخه زمونږ مطلوب دا ندی چه د نړۍ له هیوادونو او خلکو او مترقي قوتونو څخه تجرید شو.

دا ځکه چه د نړۍ د مظلومو ملتونو او خلکو له دي مشترك او نه پخلاکیدونکی دښمن بین‌المللی امپریالیزم سره مبارزه په یوازی ځان نشي کیدی. د افغانستان خلکو د امپریالیزم په ضد جګړه کښی یوازی ندی. ټول سوله غوښتونکي او مترقی هیوادونه او د نړۍ مترقي قوتونه (سوسیالیستی هیوادونه، د سرمایه داری هیوادونو کارګر خلك او د آسیا، افریقا او لاتینی امریکا خلك چه د ارتجاع او امپریالیزم پر ضد جګړی کوی) د افغانستان د خلکو دوستان دی او له دوی سره د بین‌المللی نیږدی روابطو پیدا کول او پراخول کاملاً زمونږ له ملي مصالحو سره مطابقت لری، خوله دی سره سره باید یوه لحظه هیر نشی چه په ملی قوت، د هیواد د خلکو په قوت د اتکاء اصل عمده عامل دی چه کولی شي مونږ بری ته ورسوی، مونږ د خپل واحد، مترقی، نوی او ویاړجن هیواد د خلکو د بیداری، تشکل او اتحاد د اتکاء پر اساس کولای شو ټول ارتجاعی قوتونه له مینځه یوسو.

د هیواد د اقتصادي رشد په زمینه کښی امپریالیست پرست او خارجی پرست عناصر وایی افغانستان نشی کولای پخپل ځان د اتکاء د اصل پر اساس د اقتصاد او ثقافت د ګړندی رشد عالی سطحی ته ورسوی، نو ځکه باید د هیواد دروازی خارجی - سرمایه ګذاری ته بالکل خلاصی پریږدو!

باید جداً یادونه وشی چه دا نظر لکه په خارج باندی د مطلق سیاسي اتکاء نظر، نه یوازی سم ندی، بلکه په حقیقت کښی امپریالیستی هیوادونو ته د افغانستان تسلیمول دی چه هیڅ واقعی او وطن‌پرست افغان هغه نشی منلای.

مونږ عقیده لرو چه بی قیده او شرط خارجی مرستی چه استعماری امپریالیستی او استثماری خصلت ونلری د هیواد د اقتصادی رشد په چاره کښی فایده منی دی مګر هیڅکله دا موافقه نشي کیدای چه افغانستان په هغو باندی متکی کړی شی، بلکه باید د افغانستان د ټولو خلکو په سترو خلاق قوت اتکاء وشی او د داسی حکومت د جوړولو لپاره سعی او مبارزه وشی چه د افغانستان د خلکو نماینده وی، په همدی وسیله دا امکان پیدا کیدای شی چه د افغانستان د اقتصاد او ثقافت ګړندی رشد شروع شی او د هیواد ټول مادي او معنوی منابع طبیعي او بشری ستره شتمنی په ثمر بخشونکی توګه په کار ولویږی، بنا پردی «پخپل قوت باندی اتکاء» د اصل پر سیاست او د خلکو، ملت او پخپل محبوب، افغانستان باندی د خپل ټینګ ایمان پر مبنا لازمه بولو چه یو ځل بیا لاندینی، ټکی (څه د ملی او دموکراتیکی نجات بخشونکی مبارزی په جریان کښي او څه د هغي د بریالیتوب په وخت کښی) باربند وښیو.

- باید انقلابی فعالیت د افغانستان د خلکو د ملي او متحد قوت پر اساس ولاړ وی او نه باید د واحد او متحد افغانستان فکر زمونږ په ټولو فعالیتو کښی له نظره لری شي.

- باید کلک په نظر کښی ونیول شی چه په وروستی تحلیل کښی (د خارجی بی قیده او شرط مرستو له منلو سره) بیا هم د افغانستان د خلکو د نجات لاره په خپل قوت باندی د اتکاء د اصل پر اساس میسره ده.

- باید په یاد ولرو چه دافغانستان د دموکراتیک او اجتماعی نجات بخښونکی نهضت له کامیابیدو نه پرته نشي کیدای د هیواد قرون وسطایی، وروسته پاتی والی پای ته ورسوو او پر ځان باندی د اتکاء د اصل پرنسیب او د افغانستان د خلکو ملی او متحد قوت ته تحقق ور کړو.

- باید دا مهم ټکی زمونږ جریان او زمونږ خلکو ته لا د اوسه روښانه شی چه یوازی ایمان په کامیابی او پر ځان د اتکاء د اصل قبلول کفایت نه کوی.

باید پاملرنه وشي چه زمونږ لار د عادلانه مبارزی په جریان کښی او هم له بری وروسته ډیره اوږده، ستره، سخته، ترخه او کړکیچنه ده. زمونږ د

(۲ مخ)

ببرک کارمل وکیل شهر کابل اعتراض قانونی خود را در موضوع

متن بیانیه ببرک کارمل در هفته گذشته در جلسه مقدماتی ولسی‌جرگه:

عبدالهادی کریم وکیل قانونی

ولسی‌جرگه است و خلاف قانون در زندان استبداد محبوس است

مطرح بحث (تدقیق وثایق وکلاء) به مجلس ارائه می‌نماید، باید توجه داشت که طرح این‌جانب شکایت نبوده بلکه اعتراض قانونی است زیرا شکایت بعد از ایجاد انجمن سمع شکایات انتخاباتی صورت خواهد گرفت.

نکته اساسی‌ای که اعتراض قانونی متن بالای آن استوار است همانا راجع به طرز تدقیق وثایق از طرف انجمن تدقیق وثایق ولسی‌جرگه می‌باشد، در اصول وظایف داخلی مطابق به ماده پنجاهم قانون اساسی تنها کلمه جامع **تدقیق وثایق** آمده است.

توجه بفرمائید: مادهٔ پنجاهم می‌گوید: «وثایق عضویت در هر جرگه توسط خود جرگه تدقیق می‌گردد.

طرز تدقیق وثایق در اصول وظایف داخلی هر جرگه تعیین می‌شود.» من درین مطلب بالای مفهوم طرز تدقیق وثایق تأکید و پافشاری می‌نمایم و بر اساس ماده فوق قانون اساسی توجه مجلس را به ماده دوم فقرهٔ ب اصول نامه وظایف داخلی ولسی‌جرگه معطوف می‌سازم، درین فقره گفته می‌شود: «مقصود از تدقیق وثایق آنست که وثایق از منابع خود مطابق به احکام قوانین و مقررات صادر شده باشد. بازهم در اینجا من روی مفهوم **وثایق از منابع خود مطابق به احکام قوانین و مقررات صادر شده باشد** تأکید و استناد می‌نمایم، ولی اینکه انجمن تدقیق وثایق ولسی‌جرگه تنها شکلاً به مشاهده چند مهر و چند امضاء در وثایق اکتفاء می‌کند - علی القاعده نمی‌تواند مفهوم تدقیق را برساند، اصولاً به غرض تدقیق درست لااقل باید تمام محضرها از هیأت های نظارت انتخابات و کمیتهٔ مرکزی نظارت انتخابات خواسته می‌شد و روی آن‌ها تدقیق وثایق صورت می‌گرفت که آیا وثایق از لحاظ قانون مطابق به محضر از مرجع آن صادر گر دیده است یا نه، اکنون به‌صورت مشخص‌تر و به‌اختصار اعتراض قانونی خود را مطابق به فقر ب ماده دوم و مادهٔ سوم اصولنامه وظایف داخلی ولسی‌جرگه و مطابق به ماده چهل و دوم قانون انتخابات شوری و مادهٔ چهل سوم قانون اساسی بالای وثیقه، وکالت مربوط به ولسوالی پنجشیر ابراز می‌دارم.

باز هم توجه بفرمائید: ماده چهل دوم قانون انتخابات شوری می‌گوید «داوطلبان بر اساس کثرت آرائی که به دست می‌آورند تصنیف می‌گردند و هر کسی که از دیگران رأی بیشتر حاصل کرده کامیاب شمرده می‌شود.» همچنان ماده چهل و سوم قانون اساسی می‌گوید «اعضای ولسی‌جرگه توسط انتخابات آزاد، عمومی، سری و مستقیم مطابق به احکام قانون از طرف مردم افغانستان انتخاب می‌شوند.

افغانستان به این منظور به حوزه‌های انتخاباتی تقسیم می‌گردد، تعداد و ساحه حوزه‌ها توسط قانون تعیین می‌شود هر کس از حوزه خو د مطابق به احکام قانون رأی بیشتر حاصل می‌کند وکیل شناخته می‌شود.» درین جا مطابق حکم قانون بالای مفهوم «رأی بیشتر»، تأکید می‌نمایم، مطابق به این مواد صریح قوانین وثیقه وکالت ولسوالی پنجشیر از منبع خود به‌طور قانونی صادر نشده است، با این دلیل مشهود که هم در محضر هیأت محلی نظارت انتخابات ولسوالی پنجشیر ثبت است و هم در جراید آزاد افشاء و انتشار یافته است که بناغلی عبدالقیوم مطابق احکام قانون **رأی بیشتر حاصل نکرده است**، بلکه هادی کریم رأی بیشتر به دست آورده است، به این معنی که عبدالهادی کریم **۱۷۲۶ رأی** و بناغلی عبدالقیوم ۱۵۳۴ رأی به دست آورده، بدین‌ترتیب آراء عبدالهادی کریم **۱۹۲ رأی** نسبت به آراء بناغلی عبدالقیوم بیشتر می‌باشد، باید انجمن تدقیق وثایق و مجلس محترم من‌حیث وظیفه و آن هم در اولین برخورد خود در دوره سیزدهم ولسی‌جرگه نباید مخالف قانون حرکت کند. باید وثیقه وکالت پنجشیر قانوناً از طرف مجلس رد گردد، اگر کسی چنین ادعا می‌نماید که عبدالهادی کریم در زندان است باید ماده ۲۶ قانون اساسی را مطالعه کرد. زندانی شدن رفیق ما هادی کریم که در اثر پیروزی مسلم وی در نتیجه توطئه عناصر مرتجع مستبد و رشوه خوار در دستگاه اداری فاسد حکومت افغانستان و متنفذین محلی صورت گرفته، دلیل به ارتکاب جرم وی شده نمی‌تواند.

وکلای محترم! مطابق به فقره نهم ماده بیست و ششم قانون اساسی که می‌گوید «برائت ذمه حالت اصلی است، متهم تا وقتی‌که به‌حکم قطعی محکمه محکوم علیه قرار نگیرد بی‌گناه شناخته می‌شود» عبدالهادی کریم بی‌گناه وکیل قانونی دوره سیزدهم ولسی‌جرگه می‌باشد

همچنان در فقره پنجم ماده بیست ششم قانون اساسی گفته می‌شود ه «هیچ‌کس را نمی‌توان مجازات نمود، مگر بر طبق حکم محکمه با صلاحیت که بعد از محاکمه علنی حضوری صادر گردیده باشد، اما مطابق به ماده فوق عبدالهادی کریم، محکمه ابتدائیه محاکمه علنی حضوری نشده و محکمه باصلاحیت که همانا سه

(ص ۲)

کارت رأي ما برای انتخاب رئیس ولسی‌جرگه

سفید است

هفته گذشته ببرک کارمل در روز اخیر جلسه مقدماتی ولسی‌جرگه در موضوع انتخاب رئیس ولسی‌جرگه بیانیه مؤجزی ایراد داشته و در ضمن گفتند: اساساً رئیس ولسی‌جرگه امروز یا فردا انتخاب گردد، در ماهیت مسئله کدام تغییری وارد نمی‌شود زیرا در اوضاع و احوال کنونی کشور و در ماهیت ولسی‌جرگه، رئیس ولسی‌جرگه هر که باشد از طبقات و محافل حاکم نمایندگی خواهد کرد.

وي به مداخلات نیروهای ارتجاعی کشور از طریق هیئت اداری یادآور گردیده چنین گفت: ما بر اساس تجربه دورهٔ دوازدهم ولسی‌جرگه به اطلاع آقایون وکلای جدید می‌رسانیم که محافل حاکمه افغانستان ضد ارزش‌های قانون اساسی و ضد منافع عالیه ملی افغانستان در ولسی‌جرگه مداخلات غیرقانونی می‌نمایند، وی علاوه کرد که: عموماً مداخلات غیرقانونی به‌صورت خاصی از طریق هیئت اداری و به‌خصوص رئیس ولسی‌جرگه و منشی اول تعمیل می‌گردد.

ببرک کارمل توجه مجلس را راجع به تغییر نصاب در مورد انتخاب رئیس که بر حسب تعامل سابقه از سیستم اکثریتی استفاده به عمل می‌آید معطوف ساخته چنین گفتند: باید حدنصاب برای انتخاب رئیس تعیین گردد، یعنی کاندید ریاست ولسی‌جرگه باید آراء بیش از نصف اعضا ولسی‌جرگه! (بیش از پنجاه فیصد) را حاصل کند، زیرا مجلس نمی‌تواند بالای رئیسی اعتماد نماید که کمتر از نصف آراء اعضای ولسی‌جرگه را داشته باشد، قبول اکثریت کمتر از نصف برای انتخاب رئیس ولسی‌جرگه مخالف روش دموکراتیك است.

ببرک کارمل در ضمن صحبت بر اینکه رئیس ولسی‌جرگه باید چه خصوصیات را حایز باشد و چگونه روش دموکراتیك را در زمینه اداره مجلس در پیش گیرد به بیانیه‌اش چنین خاتمه داد: در حالی **که کارت رأی من برای انتخاب رئیس ولسی‌جرگه سفید است**، با وصف آن، خاطر نشان می‌سازم که رئیس ولسی‌جرگه باید اقلاً دارای تقوای سیاسی و اداری بوده و واقعاً به آزادی‌های مصرح در قانون اساسی و دموکراسی معتقد باشید!

۱۵ اکتوبر روز همبستگی مردم

امریکا با مردم ویتنام

مردم امریکا طوری که قبلاً اعلان گردیده بود روز ۱۵ اکتوبر را به حیث روز اعتراض علیه جنگ ظالمانه ویتنام و همبستگی با خلق قهرمان ویتنام در سراسر آن کشور با تظاهرات عظیم و پرشکوهی که سابقه نداشت برگزار کردند، در این تظاهرات بزرگی که از خشم و نفرت بی‌پایان مردم امریکا علیه جنگ پلید ویتنام نمایندگی می‌کرد ملیون‌ها نفر اشتراك ورزیده بودند در هر گوشه و کنار امریکا همه مردم نفرت و خشم خود را علیه جنگی تجاوزکارانه ویتنام که انحصارات امپریالیستی ایالات متحده امریکا به راه انداخته است ابراز داشتند و شعار می‌دادند که به این جنگ ضد انسانی خاتمه داده شود و جوانان امریکایی از کشتارگاه ویتنام به امریکا بر گردانیده شوند.

شخصیت‌های بزرگی سیاسی و اجتماعی امریکا چون ایورل هریمن سابق رئیس هیئت نمایندگی امریکا در مذاکرات صلح پاریس، ارترگولد برگ رئیس هیئت نمایندگی امریکا در ملل متحد، جان لینزی شاروال نیویارک، بیوه مارتین لوترکینگ، ادوارد کنیدی و غیره و عدهٔ زیادی از سناتوران امریکا و اعضای مجلس نمایندگان آن کشور پشتیبانی‌شان را از مظاهرات مردم امریکا اعلان و بعضی عملاً در آن سهم گرفتند، ارتر گولد برگ سابق سفیر کبیر امریکا در ملل متحد از نکسن خواست که جنگ ویتنام را به‌طور یك جانبه قطع کند.

گس هال رهبر حزب کمونیست امریکا در یك اجتماع بزرگ اظهار داشت که این بزرگترین مبارزه مسالمت آمیز مردم امریکاست، جهانیان باید بدانند که مردم امریکا با جنگ ویتنام مخالف‌اند، در یك اجتماع بزرگی دیگر اسمای (۳۸۹۰۰) نفر جوان امریکایی که در جنگ ویتنام کشته شده‌اند قرائت گردید که از صبح تا شام دوام کرد. زنگ‌های کلیسا به صدا در آمد، در چندین نقطه بین پولیس و تظاهرکنندگان تصادماتی نیز رخداد، در خارج از امریکا در عده از کشورها نیز تظاهرات به‌عنوان همبستگی با مردم امریکا که بر ضد جنگ تجاوزکارانه ویتنام بر خاسته‌اند صورت گرفت، در انگلستان (۴۰) نفر از اعضای پارلمان قطعنامه را به تصویب رسانیدند که در آن از حکومت امریکا خواسته‌اند تا عساکر امریکایی را از ویتنام خارج کند و به جنگ ویتنام خاتمه دهد.

در هانوی مرکز ویتنام دموکراتیك اجتماع بزرگی به مناسبت همدردی و همبستگی با خلق امریکا که با جنگ

(ص ۲)

به امریکاییان اجازه داده می‌شود

در اردوی اسرائیل شامل خدمت شوند و در جنگ علیه کشورهای عربی اشتراك ورزند

نماینده دائمی جمهوریت عربی متحد در ملل متحد طی یاد داشتی به سرمنشی ملل متحد از عواقب خطرناك اعلامیه رسمی سفارت امریکا در تل اویو اظهار نگرانی کرد ه است.

در یادداشت جمهوریت عربی متحد گفته شده است که طبق اعلامیه سفارت امریکا در پایتخت اسرائیل من بعد اتباع امریکا می‌توانند در صورت شمول در اردوی اسرائیل تابعیت امریکایی خود را حفظ نمایند. نماینده دایمی جمهوریت متحد عرب از سرمنشی ملل متحد تقاضا نموده است که یادداشت مذکور را بین کشورهای عضو توزیع نماید.

در یادداشت علاوه می‌شود که اتباع امریکا در تجاوز اسرائیل بر ضد کشورهای عربی سهم می‌گیرند. «ایالات متحده امریکا که از تجاوز ۱۹۶۷ اسرائیل پشتیبانی نمود اکنون از طریق سهم گرفتن مستقیم در جنگ اسرائیل بر ضد کشورهای عربی و کمك به اسرائیل وارد مرحله جدید می‌گردد.

این مرحله همان راهیست که ایالات متحده جنگی خود را علیه ویتنام آغاز کرد.»

در یاد داشت گفته می‌شود که ایالات متحده امریکا به حیث یك عضو ملل متحد با این عمل خود بر ضد تعهدات بین‌المللی خود طبق منشور ملل متحد عمل می‌کند. نتیجه این اعمال باعث از بین رفتن سازمان ملل متحد می‌گردد.

این یك اصل مسلم علمی است که شیوه تولید نعم مادی، نیروی عمده و تعیین کننده تکامل اجتماعی می‌باشد. برای درک این مسأله که چگونه تولید و مناسبات تولید سایر مناسبات اجتماعی اعم از سیاسی، حقوقی، اخلاقی و غیره را تعیین می‌نماید و چگونه این مناسبات به‌نوبهٔ خود در تکامل اقتصادی جامعه تأثیر دارد، لازم است با تیوری علمی زیربنا و روبنا و چگونگی تأثیرات متقابل آن آشنایی کافی به هم رسانیم. بدین مناسبت است که می‌خواهیم زیر عنوان بالا با این موضوع اساسی که درك دقیق آن برای فهم علمی مبارزه اجتماعی ضرورتیست اساسي، پرداخته آید.

زیربنا و روبنا چیست؟

جهان‌بینی علمی مناسبات تولیدی و مادی را به‌مثابه مناسبات اساسی تعیین کننده از سایر مناسبات اجتماعی جدا می‌کند، مجموعهٔ این مناسبات تولیدی، عبارت است از ساختمان اقتصادی جامعه و یا زیربنای آن. مراد از مجموعهٔ مناسبات تولیدی اشکال مالکیت و مناسباتی‌ست میان انسان‌ها که ازین اشکال مالکیت به وجود می‌آید و بالاخره اشکال توزیع نعم مادي.

هر جامعه دارای زیربناست. وضع زیربنا به‌مثابه مجموعهٔ مناسبات تولید با وضع نیروهای تولید بستگی دارد. هیچ زیربنایی ظاهر شده نمی‌تواند تا آنکه در بطن جامعه کهنه شرایط مادی متناسب به آن یعنی نیروهای تولید لازم برای ظهور آن به وجود آید.

زیربنا بعد از آنکه به وجود آمد، آنگاه نقش عظیمی در زندگی اجتماع بازی می‌کند. زیربنا برای انسان‌ها امکان آن را ایجاد می‌کند که تولید و توزیع نعمات مادی را سازمان بدهند و هرگاه مناسبات تولید بین انسان‌ها برقرار نشود تولید صورت گرفته نمی‌تواند و بنا بر آن نمی‌تواند به توزیع وسایل زندگی بپردازند.

اهمیت زیربنا درین است که شالوده واقعی روبناست. روبنا عبارت است از نظریات سیاسی، حقوقی، فلسفی، اخلاقی، هنری و عقیدوی جامعه و مناسبات و مؤسسات و سازمان‌های متناسب با آن‌ها. به همین جهت زیربنا آن جهت شیوه تولید است که مستقیماً سیمای جامعه، نظریات و مؤسسات آن را تعیین می‌نماید.

روبنا نیز نقش مهمی را در تکامل اجتماعی ایفاء می‌نماید و در حالی که بر اساس زیربنای مشخص اقتصادی پدید می‌آید، در آخرین تحلیل رابطه انسان‌ها را به این زیربنا بیان می‌دارد. روبنا از راه زیربنا بر تکامل نیروهای تولید تأثیر می‌کند.

نقش تعیین کننده زیربنا نسبت به روبنا

زیربنا به وجود آورنده روبناست و با آن رابطه ناگسستنی دارد.

زیربنا هر طور باشد روبنا نیز همان‌طور است. به‌طور مثال اگر زیربنای جامعه کمون اولیه را در نظر بگیریم به وضاحت می‌بینیم که فقدان مالکیت خصوصی و طبقات در جامعه مذکور و به اساس آن نبودن تناقضات طبقاتی باعث آن گردیده است که در روبنای جامعه اولیه افکار سیاسی و حقوقی و مؤسسات مناسب به آن‌ها نیز وجود نداشته باشد.

ظهور مالکیت خصوصی و طبقات یعنی به وجود آمدن زیربنای جامعه بردگی سبب آن گردید که نوع دیگری از روبنا به وجود آید. افکاری پدید آمد که تسلط برده داران را بر بردگان مسلم می‌گردانید و همچنان مؤسساتی مانند دولت و غیره ظاهر گردید که به حفظ و تأمین این سلطهٔ برده داران خدمت می‌کرد.

زیربنای جوامع که طبقات متخاصم در آن وجود دارند، دارای خصلت متضاد است. زیربنا که نشان دهنده رابطه مختلف انسان‌ها با وسایل تولید است، مبین تضاد منافع طبقاتی و تناقض میان اسیر کنندگان و اسیران است. همچنان زیربنای اقتصادی در جوامع سرمایه داری معاصر که در درجه اول مبین تناقض میان طبقات سرمایه دار و کارگر است، باآنکه

از منابع خارجی | **مبحثی از تئوری علمی**

زیربنا و روبنا

تأثیر متقابل زیربنا و روبنا و خصوصیات تکامل آن‌ها

نمی‌توان ساختمان اقتصادی جامعه سرمایه داری را تنها به مناسبات این دو طبقه منحصر گردانید؛ زیرا در جامعه سرمایه داری علاوه بر سرمایه دار و کارگر طبقات و قشرهای اجتماعی دیگر مانند دهقانان زحمتکش، پیشه‌وران بورژوازی کوچك شهر و ده که با سرمایه داری انحصاری در تضاد اند نیز وجود دارد.

از آنجائی که روبنای جامعه‌یی که در آن طبقات متخاصم وجود دارد، انعکاسی از زیربناست، خود نیز دارای خصلت متضادی می‌باشد. چون روبنا افکار و مؤسسات طبقات و گروه‌های اجتماعی مختلفی را دربر می‌گیرد، طبعاً در آن افکار و مؤسسات طبقه‌یی حاکم است که از لحاظ اقتصادی تسلط دارد. پیشوایان بزرگ تیوری علمی می‌گویند: »آن طبقه‌یی که نیروی مادی مسلط جامعه را در دست دارد در عین حال نیروی معنوی مسلط جامعه نیز هست .« چنانکه در سرمایه داری، بورژوازی از لحاظ اقتصادی مسلط است و متناسب به این سلطه اقتصادی، افکار و مؤسسات بورژوائی نیز در جامعه تسلط دارد و آن افکار و موسساتیست که بورژوازی در مبارزه با طبقه کارگر و دوام سلطه خویش از آن استفاده می‌کند.

کارگران که افکار و مؤسسات خود را در جامعه سرمایه داری ایجاد می‌نمایند، در برابر بورژوازی قرار می‌گیرند. آن‌ها به‌تدریج به ماهیت سرمایه داری پی می‌برند و ضرورت امحای نظام سرمایه داری در دفاع شان جای می‌گیرد، سازمان‌های خود را برای مبارزه با بورژوازی به وجود می‌آورند مانند حزب سیاسی، اتحادیه‌ها، کوپراتیف ها و غیره. کارگران در جریان مبارزه انقلابی جهان‌بینی علمی را فرا می‌گیرند و نظریات سیاسی حقوقی و اخلاقی خود را به وجود می‌آورند.

نقش تعیین کننده زیربنا نسبت به روبنا تنها درین نیست که روبنا، زائیدهٔ زیربناست، بلکه درین نیز هست که وقتی در ماهیت نظام اقتصادی تغییرات به وجود آید به‌ناچار روبنا نیز تغییر می‌کند، به‌طور مثال: در گذار از سرمایه داری ما قبل انحصاری به امپریالیزم، اقتصاد سرمایه داری دستخوش تغییر جدی گردید، به این معنی که رقابت آزاد جای خود را به انحصارها داد. متناسب با این تغیر روبنای بورژوائی نیز تغییر کرد. بورژوازی در عده‌یی از کشورها اشکال ارتجاعی ادارهٔ حکومت را مانند اشکال فاشیستی و نیمه اشکال بورژوا دموکراتیك می‌نشاند، پیوسته بیشتر از پیش‌تر حقوق زحمتکشان را محدود می‌سازد، احزاب و سازمان‌های مترقی را تحت فشار و تضییقات قرار می‌دهد، هنر بورژوائی به انحطاط می‌گراید، در فلسفه ارتجاعی‌ترین اشکال ایدیالیسم - مقام مهمی احراز می‌کند و به مقیاس وسیعی ترویج می‌شود.

آنگاه که در اثر انقلاب اجتماعی یك زیربنای اقتصادی جای خود را به زیربنای اقتصادی دیگر می‌گذارد، تغییرات عمیقی در روبنا رخ می‌دهد. در جریان انقلاب سلطه سیاسی طبقه کهنه از بین می‌رود و سلطه سیاسی طبقه جدید استقرار می‌یابد و عوض ماشین دولتی قدیم ماشین دولتی جدید (نظام، مؤسسات سیاسی و حقوقی) به وجود می‌آید. شعور اجتماعی تغییر می‌کند و ساحه ایدیالوژی کهنه تنگتر می‌گردد و عرضه ایدیالوژی جدید متناسب با زیربنای جدید توسعه می‌یابد. موجز اینکه در نتیجه فعالیت نیروهای اجتماعی مختلف «در دوران انقلابی، روبنای کهنه بر میافتد و روبنای جدید مستقر می‌شود.»

استقلال نسبی و نقش فعال روبنا

روبنا که زائیدهٔ زیربناست دارای استقلال نسبی است. یکی از مظاهر مهم این استقلال آنست که تحول در روبنا هنگام جانشین شدن زیربنای کهنه با زیربنای نو به معنی از بین رفتن خود به خود تمام پدیده‌های روبنایی کهنه نیست. با محو زیربنای کهنه موجودیت روبنای کهنه به‌مثابه یك مجموعهٔ واحد، به‌مثابه سیستم نظریات و مؤسسات جامعه کهنه پایان می‌پذیرد ولی عناصر جداگانه در آن باقی می‌مانند و در زمره عناصر و روبنای جامعه جدید جای می‌گیرند. بدیهی است روبنای جدید فقط آن عناصری را از روبنای کهنه می‌گیرد که بتوانند در خدمت طبقات جامعه جدید قرار گیرند، آن عناصری را که متناسب با منافع طبقات جدید است. چنانکه هر جامعه جدیدی که در آن استثمار برقرار باشد از روبنای جامعه پیشین خود آن افکاری را نگه می‌دارد که استثمار را مجاز می‌شمارند و مدافع مؤسسات سیاسی و حقوقی استثمارگران می‌باشند. در روبنای هر جامعه عناصر ثابتی وجود دارد که برای تمام بشریت دارای مقام و مرتبت است از آن جمله‌اند موازین اخلاقی انسان، بهترین دستاوردهای ادبی و هنری.

بدین ترتیب روبنای هر جامعه معین پدیده بغرنجی است که هم افکار و مؤسسات از جامعه کهنه را در بر می‌گیرد و هم افکار و مؤسسات که بر اساس زیربنای اقتصادی جدید پدید آمده‌اند.

استقلال نسبی روبنا در این امر نیز تظاهر می‌کند که نقش فعال در تکامل زیربنای که او را به وجود آورده بازی می‌کند. افکار و مؤسسات مسلط و حاکم در جامعه که به طبقات متخاصم تقسیم شده به حفظ و تحکیم زیربنای این جامعه کمک می‌کند. این افکار و مؤسسات به خاطر مبارزه طبقه حاکم با طبقات دیگر جامعه و به‌خصوص با طبقات زحمتکش به خاطر سازمان دادن این مبارزه است. این افکار و مؤسسات مبارزه زحمتکشان را به خاطر رهایی از استثمار و استعمار سر کوب می‌کند. مثلاً افکار و مؤسسات سرمایه داری را در نظر بگیریم در دوران برقراری زیربنای سرمایه داری این افکار و مؤسسات فعالانه به تحکیم و تکامل زیربنا کمک کرده‌اند و وسیلهٔ نیرومندی در مبارزه با طبقه فئودال بودند. در حال حاضر هنگامی‌که زیربنای سرمایه داری پوسیده و محکوم به زوال حتمی است به افکار و مؤسسات بورژوائی وسیله سرکوب تمام نیروهای مترقی است. وسیله است برای آنکه به هر قیمت که شده زیربنای اقتصادی سرمایه داری را حفظ کند و زوال سرمایه داری را جلوگیری یا به تأخیر اندازد. سرمایه داری معاصر دوران خود را پیموده ولی هنوز برجای است. بر جای است در درجه اول برای آنکه دولت بورژوائی، حقوق بورژوازی و تمام وسایل نفوذ ایدیالوژی بورژوائی که نقش آن‌ها در دفاع سرمایه داری فوق‌العاده بزرگ است همه در حفظ و حراست منافع بورژوازی بکار می‌روند.

زیربنا و روبنای جامعه سوسیالیستی

زیربنای اقتصادی سوسیالیزم در بطن جامعه سرمایه داری به وجود نمی‌آید. در جامعه سرمایه داری فقط مقدمات پیدایش زیربنای جدید سوسیالیستی ایجاد می‌گردد.

بعداً به نسبت تحکیم زیربنای سوسیالیستی روبنا نیز تحکیم می‌یابد. دستگاه دولتی تکامل پیدا می‌کند و تکمیل می‌شود. هنر و علم به درجه عالی تکامل می‌رسند. در شعور مردم تحول روی می‌دهد و اصول اخلاق نوین مستقر می‌گردد. با پیروزی سوسیالیزم و استقرار زیربنای سوسیالیستی جریان تشکیل روبنای سوسیالیستی خاتمه می‌پذیرد.

شرط ضروری ایجاد زیربنای اقتصادی و سوسیالیزم، برقراری سلطه طبقه کارگر است که با متمرکز ساختن وسایل اساسی تولید در دست خود، ساختمان طبق نقشه مناسبات تولید سوسیالیستی را در شهر و ده سازمان می‌دهد. در ایجاد زیربنای اقتصادی سوسیالیزم صنعتی کردن کشور و سوسیالیزه کردن زراعت از مهم‌ترین مراحل بشمار می‌آید. بدین ترتیب زیربنای سوسیالیستی، مانند زیربنای جامعه‌های گذشته که دارای طبقات متخاصم بودند، خود به خود ایجاد نمی‌شود بلکه در تحت تأثیر سلطه سوسیالیستی به وجود می‌آید. در ایجاد آن همچنین فعالیت آگاهانه زحمتکشان که در رأس آن‌ها طبقه کارگر و حزب آن قرار گرفته نقش قاطع بازی می‌کند. برخلاف زیربنا، عناصر جداگانه روبنای سوسیالیستی در بطن جامعه سرمایه داری پیدا می‌شود - جهان بینی علمی، حزب طبقه کارگر - اتحادیه‌های کارگری، ادبیات و هنر و اخلاق کارگری در شرایط مسلط زیربنای سرمایه داری پیدا می‌شوند و سپس در جمع عناصر روبنای جامعه سوسیالیستی در می‌آیند. بعلاوه این روبنا بهترین دستاوردهای علوم، فلسفه و فرهنگ تمام دوران‌های قبل را نیز دربر می‌گیرد. معذالک باید گفت که تمام این عناصر هنوز روبنای سوسیالیستی به‌مثابه مجموعهٔ واحد افکار، مؤسسات و سازمان‌ها نیستند. روبنای سوسیالیستی به‌مثابه یک مجموعه واحد فقط همراه با تشکیل زیربنای سوسیالیستی به وجود می‌آید.

ایدیالوژی سوسیالیستی و مؤسسات متناسب به آن یعنی دولت سوسیالیستی، حزب، اتحادیه‌های کارگری، سازمان جوانان، سازمان‌های فرهنگی، ورزشی، دفاعی و سازمان‌های دیگر در مجموعه خود روبنای سوسیالیستی را شکل می‌دهند.

روبنای جامعه سوسیالیستی از ریشه با روبنای جامعه‌های که در آن‌ها طبقات مخاصم وجود دارند و بخصوص با روبنای جامعه سرمایه داری معاصر تفاوت دارد، زیربنای مبتنی بر استثمار امپریالیستی خصلت ارتجاعی روبنای جامعه را ایجاب می‌کند. ایدیالوژی بورژوازی مؤسسات و سازمان‌های او با جریان عینی تکامل تاریخ در تضاد است و به هیچ وجه به مطالبات مادی جامعه و منافع توده‌های خلق پاسخ نمی‌دهد. این روبنا نقشی تاریخی شوم دفاع از نظام اقتصادی پوسیده سرمایه داری را بر عهده دارد.

زیربنای مترقی سوسیالیستی تعیین کننده ماهیت انقلابی روبناست - روبنای سوسیالیستی که جریان واقعی تاریخ یعنی حرکت ناگزیر بشریت را از سرمایه داری به جامعه بدون طبقات منعکس می‌سازد با تمام قوا به این حرکت کمك می‌رساند و زیربنای مترقی سوسیالیستی را تکامل می‌دهد و استحکام می‌بخشد.

روبنای جامعه سوسیالیستی مجموعه یك پارچه وهم آهنگی است که در آن تضاد انتی گونیستی دیده نمی‌شود و این خود نتیجه زیربنای آنست. در سوسیالیزم طبقات که دارای افکار و نظریاتی ارتجاعی باشند وجود ندارند. تمام زحمتکشان به رشد و تکامل جامعه سوسیالیستی، به پیشرفت موفقیت آمیز آن به سوی جامعه بدون طبقه علاقه‌مند اند آن‌ها با تمام قوای خود می‌کوشند زیربنای اقتصادی سوسیالیزم را تحکیم نمایند و روبنای آن را رشد دهند و تکامل بخشند.

البته در جامعه سوسیالیستی هنوز افکار و نظریات کهنه و عقب مانده که از بقایای سرمایه داری است در شعور پارهٔ از افراد دیده می‌شود. معذالک این نظریات در روبنای سوسیالیستی وارد نمی‌شود و نمی‌تواند وارد شود زیرا که ناشی از طبیعت درونی زیربنای سوسیالیستی نیست بلکه میراث جامعه سرمایه داری است.

روبنای سوسیالیستی خصلت و اتکاء توده‌یی دارد و از آنجا که مبین و مدافع منافع زحمتکشان است به‌نوبه خود از جانب زحمتکشان مورد پشتیبانی قرار می‌گیرد. تأثیر حیرت آور روبنای سوسیالیستی، تأثیر آن بر رشد و تکامل زیربنا و بر تمام جریان تکامل جامعه سوسیالیستی از همین جا ناشی می‌گردد.

(از ص اول)

۱۵ اکتوبر روز همبستگی ...

ویتنام مخالف‌اند برپا شده بود، در اجتماع هانوی مکتوب صدر اعظم جمهوری دموکراتیك ویتنام که عنوانی اجتماع فرستاده بود قرائت گردید. در مکتوب گفته شده بود که: مخالفت و اعتراض مردم امریکا و جهان با سیاست تجاوزکارانه حکومت امریکا به حدی اوج گرفته و عمیق شده است که دیگر هیچکس نمی‌تواند از آن انکار کند. صدراعظم جمهوری دموکراتیک ویتنام در مکتوب خود گفته است که تعرض امریکا بر ویتنام ما را مصمم‌تر ساخت که تا کسب آزادی و پیروزی قطعی به مبارزات خود ادامه دهیم. در مکتوب گفته شده است که مردم ویتنام خواهان صلح‌اند ولی این صلح باید عادلانه و مطابق به خواست‌ها و مبارزه خلق ویتنام باشد.

پرچم: جریان دموکراتیک خلق افغانستان همبستگی کامل خود را با مردم امریکا که بر ضد جنگ جنایتکارانه ویتنام – جنگی که امپریالیزم امریکا به خاطر مقاصد امپریالیستی خویش بر مردم ویتنام و مردم امریکا تحمیل نموده است به پا شده‌اند ابراز می‌دارد. جریان دموکراتیک خلق افغانستان پشتیبانی همه جانبه خو را از نبرد قهرمانانه خلق ویتنام بر ضد جنگ وحشیانه امپریالیستی ویتنام اعلان و خواهان قطع فوری و بلاقید و شرط جنگ ویتنام بر اساس پروگرام جبهه آزادی‌بخش ملي ویتنام جنوبی و حکومت موقت انقلابی جمهوریت ویتنام جنوبی می‌باشد.

(د لومړی مخ پاتې)

په ملی قوت باندی اتکاء د بری ستر عامل دی...

هیواد د ملی دموکراتیك او اجتماعی انقلاب په لاره کښی ستر موانع او مشکلات موجود دی چه باید هغه ټول شمار شی او د هغوی پر ضد بی له ویري او په کلك عزم په وښیاری او سرسختی پرله پسی او اصولی مبارزه وشی. نباید د مبارزی چاره د داخلی او خارجی مرتجعینو پر ضد ساده وبلل شي، مرتجعین هیڅکله پخپله خوښه نه تسلیمیږی، یوازی د هیواد له ټولو خلکو سره د پیوند او اتحاد له لاری کیدای شی پر ټولو موانعو او مشکلاتو مسلط شو.

- باید په نظر کی ولرو چه زمور اساسی اتکاء، زمور د ټولنی د ستره شتمنی او زمور خلاق قوت څه د ملي او دموکراتیکی نجات بخشونکی مبارزی په جریان کښی او څه د هغي د بریالیتوب په وخت کښی کار گران، دهقانان، وطنپال او زیارایستونکی منورین تشکیلوی. دوی د وطن واقعی خلك دی، دوی د افغانستان د نوی ټولنی معماران دی، دوی د هیواد پولادی قوت دی.

کله چه دوی (د خلکو پراخي پر گنی) خپل سرنوشت پخپل لاس کښی واخلی او د یوی واقعاً وطن‌پرستانه، دموکراتیکی او ملی او واقعاً مترقي او پرمختلونکی مشی پیروی وکړی او علمی تیوری د خپل عمل لارښود وگرزوی او د مشکلاتو په مقابل کښی مقاومت وښیی، نور به نو هیڅ مشکل او هیڅ ارتجاعی قوت نه وی چه له مینځه ولاړ نشی. باید دی علمی اصل ته پاملرنه وشی چه ملی دموکراتیك او اجتماعی نجات بخشونکی نهضتونه له مشکلاتو سره په مبارزه کښی و ده او تکامل کوی، او د ستر قوت له مصرفولو او فداکاری او د لازمو قربانیو له منلو سره بریالیتوب ته رسیږی. مور نباید د مبارزی له مشکلاتو او کړکیچونو سره د مخامخ کیدو په وخت او د سختو ورځو د

(از ص اول)

عبدالهادی کریم وکیل...

محکمه ابتدائیه، مرافعه و تمیز است حکم صادر نکرده است.

بر اساس این نصوص قانون جداً اعتراض قانونی می‌نمایم که باید وثیقه وکالت ولسوالی پنجشیر از طرف مجلس محترم تصویب نگردد؛ زیرا وثیقه مذکور از منبع خود مطابق به احکام قوانین و مقررات صادر نشده است. لذا عبدالهادی کریم (رفیق مبارز و وطن‌پرست ما) وکیل قانونی دوره سیزدهم ولسی‌جرگه است و اکنون مطابق به ماده ۵۱ قانون اساسی تنها به اجازه اکثریت دو ثلث اعضاء ولسی‌جرگه وکیل متهم تحت تعقیب عدلی قرار گرفته می‌تواند.

پرچم: مسأله حقانیت وکالت هادی کریم در (انجمن سمع شکایات انتخاباتی) مطرح خواهد گردید. ولسی‌جرگه مورد آزمایش است که آیا در موضع دفاع از قانون قرار می‌گیرد و یا در موضع خودسری و استبداد؟ افکار عمومی سخت مترصد مسأله است.

راتگ له کبله خپل، اعتماد بایلو او دهیواد د ننه له خپل قوت نه مایوس شو او پر خلکو او ملی قوت باندی د اتکاء له اصل نه مخ واړوو، د بری ورځی خپل ځلاند مستقل او د خپلی عادلانه جګړی له افتخاره ډکه لار له نظره واچوو او د خپل ملی مقاومت قوت، شجاعت او وښیاری د آزادی بخښونکی ملی او اجتماعی مبارزی پدی مر حله کښی له لاسه ورکړو ځکه د تاریخ په معمارانو تکیه کول، د افغانستان د خلکو په ملي قوت تکیه کول، په مبارزه کښی مداومت او له وطن سره مینه مور بریالیتوب ته رسوی.

که چه د افغانستان د خلکو پراخی پرگنی، پاڅیږی، راویش شی، متشکل شی، متحد شی او زمور ټرون له هغوی سره تأمین شی د مشکلاتو غرونه به له مینځه یوسو.

(ب، ک)

۲- جوانان مبارز جریان دموکراتیک خلق افغانستان

در برابر ادعای خارنوال در محکمه ابتدائیهٔ کابل از خود دفاع می‌نمایند

یادداشت: در شماره گذشته دفاعیهٔ مشترك سه پرچمدار زندانی ما تحت عنوان مقدمه عمومی و همچنان قسمتی از دفاعیه مشخص عبدالوکیل محصل پوهنځی اقتصاد انتشار یافت. در این شماره قسمت باقیمانده دفاعیه وکیل و دفاعیه‌های مشخص نجیب الله محصل پوهنځی طب و محمد اسمعیل محصل پوهنځی حقوق تحت عناوین علیحده نشر می‌گردد.

مرتجعین، مستبدین و متنفذین هر روز بالای مردم کشور ما ظلم و ستم می‌کنند

باقیمانده متن دفاعیه وکیل:

بسیار خوب جناب مساعد اول خارنوال کمی پوست کنده‌تر صحبت می‌کنیم، یعنی به‌زعم شما کسی حرکت قانونی می‌کند و نظم و امنیت عامه را مراعات می‌نماید که در حیات سیاسی و اجتماعی افغانستان حصه نگیرد و برده‌وار تسلیم ظلم و ستم شود، بدین‌ترتیب به‌زعم شما اولاد صحیح وطن عبارت از مرتجعین، مستبدین و متنفذین اند که هر روز بالای مردم ما ظلم و ستم می‌کنند و مانع پیشرفت جامعه می‌گردند و نه تنها در مظاهره اشتراک نمی‌کنند بلکه در برابر اعتصابات و تظاهرات کارگران مبارز و جوانان پیشدار کشور خصمانه مخالفت می‌ورزند.

روی این مطلب است که حرکات ضد قانونی متنفذین و مستبدین به نظر مساعد اول خارنوال قانونی و حرکات قانونی جوانان به نظرشان غیرقانونی است.

قاضی محترم و اعضای دیوان امنیت عامه ولایت کابل بهتر این است که به خاطر بزرگداشت و استقلال مسند قضا اصل تطبیق قانون را طوری که شایسته یك داور دموکرات است رعایت نموده و با کمال دقت و موشگافی از حق پشتیبانی و از متجاوز که آقای مساعد اول خارنوال است به اتکاء صلاحیت‌های قانونی که دارید بازپرسی نمایید که چگونه اتهام غیر مستند، ضد قانونی، ضد دموکراتیک را به من نسبت داده‌اند.

۲ - آقای مساعد اول خارنوال با کمال مباهات و جرأت در قسمت دیگر صورت دعوی تهمت آمیز خود اظهار می‌دارد که »عبدالوکیل از اعتصاب بچه‌گانهٔ ابن سینا پشتیبانی نموده... « آقای مدافع قانون (مساعد اول خارنوال) محاسبه دقیق زمان لازم است تا شما درك کنید و بفهمید که اعتصاب صنفی لیسهٔ ابن سینا چه وقت و تحت چه شرایطی شروع و بعد حوادث بعدی پیرامون آن چطور آغاز و چه مسیری را اختیار نموده؟ اعتصاب لیسهٔ ابن سینا نظر به نشر آن در جراید غیردولتی در اوایل ماه ثور شروع و تا ۲۳ ثور که به قول خود آقای خارنوال منجر به زدوخورد و محاصرهٔ پولیس گردید ادامه پیدا کرد.

لذا با ارائه این مطلب جناب مساعد اول خارنوال چطور گفته می‌تواند که من از اعتصاب لیسه ابن سینا پشتیبانی کرده‌ام در حالی که اعتصاب شاگردان ابن سینا به‌کلی یك مسئلهٔ صنفی و مخصوص به خودشان بوده و حتی طوری که به مقامات امنیتی به‌کلی واضح است که احدی نمی‌توانست در جریان اعتصاب داخل و خارج محوطهٔ مکتب شود، پس لطفاً مساعد اول خارنوال اظهار بدارند که درین صورت پشتیبانی من چگونه و به چطور از آن‌ها صورت گرفته می‌توانست. اگر پشتیبانی از اعتصاب همین است که تنها از موضوع اعتصاب آگاهی داشتم، پس آیا خود شما و مقام وزارت معارف و سایر مؤسسات از آن آگاهی نداشتید، اگر چنین است فلهذا پس شما خود و کسانی که از اعتصاب ابن سینا و به درجهٔ اول اشخاص مسؤول وزارت معارف به جرم آگاهی از اعتصاب لیسه ابن سینا به پای میز محاکمه قرار گیرد.

آقای مساعد اول خارنوال اگر من از بعد از ۲۳ ثور در تظاهرات و اعتصابات اشتراك کرده‌ام این دیگر پشتیبانی صرفاً از اعتصاب ابن سینا نبوده بلکه به خاطر تقبیح حرکات ضد قانونی و بی‌رحمانهٔ پولیس و ژاندارم بود که خود شما آقای نیازی از مداخله و برخورد پولیس در ابن سینا و پوهنتون و مجروح شدن محصلین و شاگردان به تاریخ ۲۳/۲/۴۸ و ۲۹/۲/۴۸ که در برابر فرزندان بی‌دفاع و کم سن صورت گرفت یادآور شده‌اید، من چطور می‌توانم در حالی که فردای آن روز یعنی ۲۴ ثور همه شاگردان معارف، محصلین پوهنتون اعم از دختر و پسر به خاطر پشتیبانی از همقطاران و برادران خود دست به تظاهرات و اعتراض قانونی که قانون مجاز بود، زدند، اشتراک نه نمایم و چرا هم ننمایم.

در نهایت قسمت دوم دفاعیه خود اظهار می‌دارم که: ما همه فرزندان کشور که در تمام لیسه ها و پوهنتون مشغول تحصیل ایم و در یك کانون گرم خانواده بزرگ فرهنگی پرورش می‌یابیم درد ما، رنج و عذاب ما، خوشبختی و بدبختی‌ها و بالاخره مصائب و آلام همه ما مشترك است و هر گاه یك عضو از این خانواده بزرگ فرهنگی مورد تعرض و بی‌رحمی قرار گیرد به هیچ طوری نمی‌تواند سائر عضوها را متأثر و ناآرام نسازد.

شما آقای مساعد اول خارنوال به این اصل معتقد هستید که:

تو کز محنت دیگران بی‌غمی
نشاید که نامت نهند آدمی

۳- آقای مساعد اول خارنوال به تعقیب صورت دعوی اتهام آمیز خود ادامه داده و در قسمت دیگر آن زیرکانه می‌نگارد: «فوت اصیل نام را نظر به اعتراف خودش (عبدالوکیل) یك فاجعه خوانده و مدعی است که اصیل نام به اثر لت و کوب پولیس به قتل رسیده...» جناب قاضی و اعضای دیوان امنیت عامه ولایت کابل: جای پرسش جدیست که از بناغلی مساعد اول خارنوال به عمل آید که آیا شما در قاموس ادبیات مراجعه کرده اید که معنی فاجعه چیست؟ و شما در صورت دعوی خود آن را گنجانیده و مدعی هستید که این‌جانب فوت اصیل را فاجعه خوانده‌ام و از کلمهٔ آن تعجب خود را نشان داده‌اید.

آقای مساعد اول خارنوال: خیر شما دیر یا زود خود را به معنی این کلمه باید آگاه سازید در غیر آن قرار گرفتن شما به حیث مدافع قانون به جز لطمه بر پیکر قانون چیزی دیگری از خود بجا نخواهد ماند؛ زیرا معنی فاجعه از نظر قاموس ادبیات یك رویداد دردآور است و می‌توان در هر صورت آن را استعمال نمود. ویرانی یك خانه بینوا در اثر آسیب زلزله و سیلاب یك فاجعه است. تسلط فقر و ناداری و مرض، ستم و بیداد در یك جامعه همه مفاهیمی‌اند که می‌توان از آن‌ها به فاجعه یاد نمود. لذا باید برای آقای مساعد اول خارنوال تعجب آور نباشد که من فقدان اصیل نام را در اوراق تحقیقم یك فاجعه خوانده‌ام و حالا هم می‌خوانم.

در مورد قتل اصیل باید بگویم که اکنون تکلیف آن را ندارم که درصدد تردید یا تائید آن برایم، زیرا حقیقت غیرقابل افناء بوده، حقایق حتماً خود را نشان می‌دهد. اینکه آقای مساعد اول خارنوال برچسپ اعتراف صریح را نسبت چگونگی این فاجعه برمن زده‌اند، اگر واقعیت داشته باشد می‌تواند دوسیه نسبتی‌ام را ارائه نماید.

۴ - مساعد اول خارنوال آقای نیازی: شما با کمال دیده درآیی دوسیهٔ نسبتی این‌جانب را مدنظر گرفته و یك بار دیگر خود را تکلیف نداده‌اید که عین اتهام را پولیس برمن تهمت زده و دوسیهٔ این ادعای بی‌اساس چگونه رد گردیده. ولی شما بازهم بدون اعتنا به اوراق تحقیقم بنا بر الهام سؤال هیأت تحقیق دستور منشانه مینگارید »نظر به محضر اوراق عبدالوکیل بروز ۲۹/۲/۴۸ امر شکستاندن صفوف پولیس را داده و از این حرکت ناگوار وی چند نفر صاحب منصب و افراد پولیس و محصلین زخمی شده‌اند، وسایط پولیس خساره‌مند گردیده...«

آقای مساعد اول خارنوال: مکرراً یادآوری می‌کنم که لطفاً یکبار دیگر دوسیه تحقیق مرا مطالعه کنید باز به

(بقیه در ص ۴)

محرك مبارزه ما فقر و تهیدستی توده‌های عظیم خلق کشور است

متن دفاعیه نجیب:

اینك می‌پردازم به دفاع مشخص قانونی خود نجیب اله ولد اختر محمد در برابر ادعای بناغلی مساعد اول خارنوالی ولایت کابل.

ادعا می‌گردد که «بنا بر راپور پولیس و مؤظفین ضبط قضائی... در تمام مظاهرات شرکت داشته‌ام» نادرست بودن این ادعا را بهتر می‌توان از متن جمله خود مساعد اول خارنوالی استنباط کرد و آن اینکه به ملاحظه و بدون در نظر گرفتن اهمیت استعمال کلمات ادعا کرده است که گویا من در «تمام» مظاهرات اشتراک داشته‌ام در حالی که اولاً ناممکن و غیرعملی می‌باشد تا در جریان چند سال گذشته که مظاهرات زیادی صورت گرفته است در همه آن‌ها بدون استثناء اشتراك کرده باشم و ثانیاً اینکه مشهود است من با هرگونه تظاهرات موافق نبوده و در آن‌ها شرکت نکرده‌ام. اینکه من میگویم در «تمام» مظاهرات اصولاً شرکت نداشته‌ام نه تنها منظوم از رد ادعای ناشیانه مساعد اول است بلکه می‌خواهم بناغلی موصوف را نیز حالی سازم که خود می‌داند من به جریان پرافتخار دموکراتیک خلق افغانستان که پرچم ناشر اندیشه‌های آن می‌باشد پیوستگی دارم و خط مشی و اصول مبارزه جریان کاملاً روشن و آشکار است و بارها بر روی جریده پرچم انعکاس یافته است که بر اساس آن از لحاظ اصولی و با در نظر گرفتن خط مشی جریان دموکراتیک خلق افغانستان، من به اشتراک در مظاهره ای‌که خصلت فتنه گرانه و اخلالگرانه داشته باشد، موافق نمی‌باشم. بنا بر آن من این ادعای بناغلی مدعی را مبنی بر اشتراك من در تمام مظاهرات، رد می‌نمایم و در عین زمان آن را ناشی میدانم از اینکه اگر فرض سوء نیت وجود نداشته باشد حتماً بی‌ملاحظگی وعدم درك و فهم موضوع بحث است.

در مواردی که مدعی اتکاء به اعتراف من مبنی بر اشتراك در مظاهرات دعوی نموده، به کمال سربلندی اظهار می‌دارم که چنین است و خوشحالم ازین که توانسته‌ام تا حدودی ازین حق خویش مبنی بر اشتراك در مظاهرات قانونی و مسالمت آمیز در صف دیگر همسلکان و همصنفان خود استفاده نمایم.

در مورد اینکه گفته می‌شود «در مظاهرات سخنرانی کرده‌ام» باید گفت که صحیح است در قطار ده‌ها و صدها سخنرانی‌های دیگران به دفاع از حقوق و آزادی‌های مردم و به خاطر بیداری مردم با در نظر گرفتن اصول مبارزات خویش در برخی از تظاهرات بیانیه‌هایی در چوکات قانون ایراد کرده‌ام.

مضحك است، برای اینکه بناغلی نیازی مسأله را مهم جلوه دهد، ضمن اقامه دعوی علیه من می‌گوید حتی از اعتصاب متعلمین ابن سینا پشتیبانی نموده‌ام مگر پشتیبانی کردن از متعلمین ابن سینا بر روی احساس همصنفی گری و هم مسلکی در صف هزاران نفر دیگر از محصلان و متعلمان مکاتب چه عیبی دارد که بناغلی نیازی به‌طور مبالغه آمیز کلمه حتی را استعمال کند؟؟

هرگاه این احساس همدردی و پشتیبانی از هم مسلکان خویش را از دست دهیم پس چطور می‌توان توقع داشت که در هنگام بروز کدام خطر جدی برای وطن و هموطنان، به دفاع برخیزیم و درین راه متحمل مشکلات و قربانی‌ها گردیم.

نکتهٔ بارز دیگری که در صورت دعوی علیه این جانب جلب توجه می‌کند اینست که به عقیده مساعد اول خارنوالی تمام اعمال و حرکاتی که من انجام داده و اینک به دفاع از آن‌ها در پای میز محاکمه قرار گرفته‌ام «نفع و اغراض شخصی» مطرح بوده است. باید گفت که چنین اتهامات ناشی از سوء نیت و خصومت و عمال اداره استبدادیست علیه عناصر وطن‌پرست و مترقی که خصلت استبداد و ارتجاع است، گرچه برای یك انسان مبارز وطن‌پرست چیزی تلخ‌تر از آن نیست که هدفش، راه و روش رسیدن به آرمان‌های والا و پرارجش که همانا رهایی خلق از چنگال رنج و ستم است، معتقدات سیاسی، اجتماعی و فلسفی وی، عشق او به وطن دگرگون و مقلوب جلوه داده شود، اما ما چنین اتهامات بی‌پایه را چیزی تازه نمی‌پنداریم و از آن باکی نداریم و نظر و عمل ما بهترین گواه بر بطلان هرگونه اتهامات ازین قبیل می‌باشد.

باید توجه داشت در جامعه طبقاتی ما که همه پهلوهای زندگی در آن پر از تضاد، پر از بی‌عدالتی و نابرابری می‌باشد و ما که بر مبنای اصول خلاق جهان‌بینی علمی و با در نظر گرفتن شرایط خاص جامعه ملی خویش هدف قرار داده‌ایم تا این تضادها را تشخیص دهیم و برای حل آن‌ها مبارزه نماییم نفع شخصی نمی‌تواند موضوع بحث باشد، زیرا اگر محرك انسان در فعالیت‌های او عواملی از قبیل نفع و غرض شخصی باشد می‌توان آن را از راه‌های دیگر که خیلی سهل است تأمین کرد چنانچه هستند انسان‌هایی در جامعه ما که تمام ارزش‌های انسانی را زیر پا گذشته و تمام وسایل راحت و آسایش خویش را از راه‌های سهل ولی رسوا به دست آورده‌اند. مبارزه در راه تأمین منافع خلق و نجات ایشان با تأمین منافع شخصی در تضاد است. من و رفقایم چون نتوانسته‌ایم که نسبت به رنج‌های عظیم توده‌های وسیع مردم کشور خویش بی اعتناء باقی بمانیم و مبارزه نکنیم، از اینجاست که با جریان دموکراتیک خلق افغانستان که پرچم ناشر اندیشه‌های آنست پیوند ناگسستنی ما به وجود آمده است و طبق خط مشی آن مبارزه می‌نماییم. محرك ما در مبارزه مشاهدهٔ فقر و تهیدستی اکثریت عظیم توده‌های مردم کشور و درك علل و ریشه‌های آن، بیکاری و بی روزگاری صدها هزار انسان کشور، استثمار بی‌رحمانه هزاران هزار افراد زحمتکش جامعه ما، ستم بر ملیون‌ها انسان شریف کشور و غیره می‌باشد، نه نفع و غرض شخصی. آن‌هایی که هر گونه اعمال وطن‌پرستانه عناصر ملی، مترقی و پیشرو را ناشی از منفعت شخصی می‌پندارند، دلیل آن را باید در ذهن و طرز تفکر خودشان جستجو کرد. با تشریح خیلی مختصر و اجمالی فوق، ادعای مساعد اول خارنوالی را مبنی بر تعقیب نفع شخصی در مبارزات خویش جداً رد می‌نمایم و ادعایش را جانب خودش و امثالش که مصداق دارد، بر می‌گردانم.

نسبت‌هایی که در ادعانامه مساعد اول خارنوالی ولایت کابل به این‌جانب داده شده است مانند اینکه مردم را با آماده ساختن شرایط به قیام دعوت کرده‌ام، مردم را به سعی بالفساد دعوت نموده‌ام، مظاهره‌چیان را برعلیه پولیس امر نموده و خودم عملاً حمله کرده‌ام و غیره همه عاری از حقیقت می‌باشد و فقط تلاشیست از طرف خارنوالی برای محکوم کردن این‌جانب که قبلاً در ذهن موصوف

(ص ۴)

دستگاه اداره دولت وسیله ستم بر توده‌های عظیم مردم از طرف اقلیت صاحب قدرت و نفوذ می‌باشد امپریالیزم (و ارتجاعی‌ترین و خطرناک‌ترین مظهر آن فاشیسم) دشمن مشترک بشریت است

متن دفاعیه اسمعیل:

بناغلی نیازی مساعد اول خارنوالی ولایت کابل در باره من محمد اسمعیل ولد عبدالعزیز اظهار می‌دارد که من خود را منسوب به جمعیت پرچم دانسته‌ام که شاید منظورش جریان دموکراتیك خلق افغانستان باشد که پرچم (جریده پرچم) ناشر اندیشه‌های آن می‌باشد این از جمله اشتباهات فراوان لفظی و معنوی موصوف می‌باشد که بی‌ملاحظه اظهاراتی می‌نماید، مثلاً مدعی است که به اعتراف خودم در تمام مظاهرات سال ۱۳۴۸ اشتراك کرده‌ام. من توجه جدی بناغلی نیازی را با این حرفش مبذول می‌دارم که آیا ممکن است من در تمام مظاهرات سال ۴۸ اشتراك کرده باشم؟ گذشته از آن قرار گفته خودش من که منسوب به «پرچم» هستم، پس اصلاً در تمام مظاهرات اشتراك نکرده‌ام زیرا پرچم به آن مظاهراتی که ماهیت فتنه گرانه داشته است موافق نبوده، ولی البته در اکثر مظاهرات مسالمت آمیز و قانونی که مورد تائید پرچم بوده است به خاطر دفاع از حقوق صنفی، حقوق و آزادی‌های دموکراتیك مردم شرکت کرده‌ام.

جای دیگری بناغلی مساعد اول مدعیست که من (در بیانات خود به تحریك و هیجان آوردن فرزندان وطن علیه حکومت) پرداخته‌ام. مایه تأسف است که در نزد موصوف انتقاد درست، علمی و مستدل ما بر حکومت به معنی به هیجان در آوردن و تحریك فرزندان وطن است و این مربوط به خود مساعد اول خارنوالی است، ولی من با این عقیده‌ام که نواقص فراوانی در کار حکومت‌های افغانستان موجود می‌باشد که حتی خود اعضای حکومت نیز بعضاً چه در داخل شوری و چه در خارج از آن به این امر معترف گردیده‌اند. مگر بناغلی نیازی انکار دارد از اینکه در دستگاه اداره حکومت کارهای ضد منافع مردم صورت می‌گیرد، رشوه ستانی و سوء استفاده وجود دارد، ملیون‌ها افغانی پول بیت‌المال حیف و میل می‌شود، بر حقوق و آزادی‌های مردم تخطی به عمل میاید، بر مردم ظلم و ستم روا داشته می‌شود، از زورمندان مرتجعین و متنفذین محلی حمایه می‌گردد و دستگاه اداره خود وسیله ستم بر توده‌های عظیم مردم از طرف اقلیت صاحب قدرت و نفوذ می‌باشید. آیا دستگاه ادارهٔ حکومت مسؤول آن نیست که مشتی از غارتگران داخلی و خارجی با دست باز و خاطر آسوده به غارت مردم می‌پردازند؟ آیا دستگاه اداره حکومت مسؤولیت ندارد که ملاکین بزرگ ستمگر، سود خوران، تاجران دلال داخلی، ده‌ها نماینده‌گی کمپنی های غارتگر خارجی و صدها تاجر خارجی هرروز بر منافع مردم لطمات شدید وارد می‌آورند و آخر ین بقایای وسایل حیاتی مردم را می چا پند؟ آیا نفوذ استعمار و امپریالیزم از طریق اداره و بی‌اعتنائی‌های حکومت‌ها نسبت به مصالح خلق، در حیات جامعه ما پهن نگردیده است؟ آیا به‌طور کلی حکومت‌های افغانستان تا حدود زیادی مسؤولیت عقب ماندگی کشور را به فرسخ‌ها از کشورهای پیشرفته جهان به عهده ندارند؟... و غیره این‌ها و صدهای دیگر انبوهی از مسایل و سؤالات است که هر انسان وطن‌پرست و با احساس را که نسبت به سرنوشت مردم و سعادت ایشان بی اعتناء نیست به خود مشغول می‌دارد.

مطابق به ارزش‌های قانون اساسی و اصول دموکراسی و اصل آزادی بیان و گفتار این حق هر تبعه افغان است که من‌جمله حکومت را مورد انتقاد قرار دهد. این مطلبی نیست که من تنها و یا به‌تازگی اظهار می‌دارم، بلکه هر روز در صفحات جراید آزاد

(ص ۴)

پرچم

د افغانستان د خلک دموکراتیک ګوند ارګان خپرونکی

۲۸ میزان ۱۳۴۸

مؤفقیت‌های تازه در راه تسخیر کیهان

پرواز موفقیت آمیز سفاین کیهانی «سیوز ۶»، «سیوز ۷» و سیوز ۸ اتحاد شوروی گام بزرگی و موفقیت آمیز دیگری بود که دانشمندان، انجنیران و کارگران اتحاد شوروی در راه مسافرت به سیارات دیگر و تسخیر کیهان برداشتند. این پیروزی درخشان ساینس و تکنالوژی شوروی مورد توجه عمیق مردم جهان و دانشمندان واقع گردیده است. جراید و مطبوعات انگلستان و امریکا در این باره تبصره‌های زیادی نمودند.

روزنامه تایمز لندن که قسمت مهم از صفحات خود را به خبرهای مربوط به سیوزهای سه‌گانه اتحاد شوروی وقف نموده بود در این باره می‌نویسد:

شوروی‌ها در پرواز کیهانی به مرحلهٔ جدیدی وارد گردیدند.

شوروی‌ها می‌خواهند یك ایستگاه بزرگی فضائی ایجاد نمایند که از نظر علمی و فنی این بزرگترین موفقیت بشر محسوب می‌گردد.

روزنامه نیویارک تایمز امریکا می‌نویسد: «کیهان هیچوقت در یك زمان این‌قدر فضانورد نه دیده بود. روس‌ها ریکارد جدید پرواز دسته جمعی را شکستاندند.»

واشنگتن پوست در این مورد می‌نویسند: «از دیرزمان به این‌طرف دانشمندان اتحاد شوروی مشغول ساختن ایستگاه فضائی می‌باشند؛ و در این راه به مؤفقیت‌های نیز نایل گردیده‌اند. روس‌ها توسط این سفاین خود به هوا، فضا و پدیده‌های طبیعی دسترسی پیدا می‌کنند. به وجود آوردن پایگاه‌های فضایی برای مسافرت به‌کرات دیگر مساعدت‌هایی را به وجود می‌آورد. کاری را که دانشمندان شوروی انجام می‌دهند قابل ستایش است.»

فضانوردان اپولوی یازده طی مصاحبه درین مورد اظهار داشتند: «دانشمندان شوروی کاری را انجام دادند که امریکا هنوز آن را طرح نکرده است.»

قرار اطلاع رادیو مسکو انسان برای اولین بار موفق شد تا در فضا و خلأ آهن را ذوب و باهم وصل کند.

این یکی از تجاربی بود که توسط کیهان نوردان سفاین سیوز انجام داده شد.

«سیوز ۶» بروز پنجشنبه به‌طور سالم در خاك اتحاد شوروی پائین آمد و «سیوز ۷» بروز جمعه بعد از اجرای موفقانه وظایف در خاك اتحاد شوروی فرود آمد.

صدر اعظم جمهوری دموکراتیک ویتنام
از کمک‌های اتحاد شوروی سپاسگزاری کرد

صدر اعظم ویتنام شمالی اظهار داشت که این کمک‌ها در راه موفقیت خلق ویتنام سودمند می‌باشد.

او گفت که هدف ما ساختمان سوسیالیزم، مبارزه علیه امپریالیزم و تأمین استقلال و آزادی برای مردم ویتنام می‌باشد. وی مؤفقیت‌های اخیر اتحاد شوروی را در فرستادن هفت نفر کیهان نورد ذریعه سفینه‌های سیوز ۸-۷-۶ به فضای خارجی به خلق شوروی تبریك گفت.

طوری که اعلان گردیده اتحاد شوروی وعده هرگونه کمك نظامی و اقتصادی را به ویتنام دموکراتیك داده است.

مبارزه طبقاتی در کشورهای
سرمایه داری اوج می‌گیرد

قرار اطلاع همین اکنون در ایتالیا (۳۷۰) هزار نفر کارگر در حال اعتصاب بسر می‌برند. کارگران ایتالوی می‌خواهند مزدشان مطابق به مخارج زندگی ازدیاد یابد.

اعتصاب (۳۸) روزه (۵۵) هزار کارگران جنوب بنگال با موفقیت پایان یافت و دستمزد کارگران بیست فیصد افزایش یافت.

در پاکستان شرقی باوجود حکومت نظامی (۵۰) هزار کارگر دست به اعتصاب زدند.

رئیس شورای انقلابی لیبیا گفت:
سوسیالیزم در جهان نتایج مثبت داده است

رئیس شورای انقلابی لیبیا ضمن مصاحبه با مخبر روزنامه الاهرام اظهار داشت: «هدف اول ما تأمین آزادی‌های فردی و اجتماعی مردم است. ما کشور خود را از وابستگی‌های اسارت آور اقتصادی و سیاسی نجات دادیم. برای مردم لیبیا حق کار و حق زندگی داده می‌شود. رژیم سابق تمام حقوق مردم را پامال کرده بود و ما آن را باز می‌دهیم. ما برای مردم لیبیا یك جامعه مرفه و پر از نعمات بو جود خواهیم آورد. جز نظام سوسیالیستی دیگر هیچ نظامی نمی‌تواند آرزوهای ما را برآورده سازد و کشور ما را از عقب ماندگی شرم آوری نجات دهد. سوسیالیزم در جهان نتایج مثبت داده است و یگانه راه نجات خلق‌ها از فقر و بدبختی نظام سوسیالیستی است»

صدر عبدالولی خان کابل ته راغی

د نیشنل عوامی پارتی صدر خان عبدالولی خان له خپلی میرمن بیګم نسیم ولی سره په الوتکه کی کابل ته راغی او په هوایی ډګر کی یی د پښتونستانیانو او دوستانو له خوا تود هرکلی وشو.

(بقیه ص ۳)

جوانان مبارز جریان دموکراتیک خلق افغانستان ...

مرتجعین، مستبدین ...

خود جرئت دهید که چنین افتراء محض را که ساخته و پرداخته دستگاه دوسیه ساز پولیس به یاری و تحریك به‌اصطلاح شما (مأمورین ضبط قضائی) است به من نسبت دهید و بعد قیافه قانونی و حق به‌جانب را به خود بگیرید و از تهمت پولیس بر من پشتیبانی کنید.

آقای مساعد اول څارنوال: حق مسلم این جانب است که در متن دفاعیه خود برخورد نادرست دستگاه دوسیه ساز پولیس و شبکه‌های تخریبی را که نقش تفتین آمیز داشته‌اند برملا و آشکار سازم.

حادثه ازین قرار است: زمانی که من به شمول یك عدهٔ زیاد محصلان پوهنتون به تاریخ ۱۷/۲/۴۸ برای باز کردن راه مظاهره‌چیان به اشخاص مسؤول پولیس در پیش روی صفوف مظاهره‌چیان و پولیس و ژاندارم تماس گرفتیم تا راه باز گردد ولی بعد از گفت و شنود زیاد با اشخاص مسؤول پولیس و ژاندارم ولایت کابل به این نتیجه رسیدیم که آن‌ها هرگز حاضر نیستند راه را بروی مظاهره قانونی و مسالمت آمیز شاگردان و محصلین باز دارند. بنا برین به تاریخ فوق این‌جانب در پیش روی صفوف مظاهره‌چیان و پولیس گفتار ذیل را به این مفهوم ابراز داشتم که: دوستان، هموطنان! چون موضع گیری پولیس و ژاندارم امکان حادثه را می‌رساند و بر خلاف ماده (۳۲) قانون اساسی راه را بروی مظاهره ما باز نمی‌دارد و به این اساس ما نباید قربانی دسیسه و توطئه گردیم؛ زیرا وظیفه ما فقط حفظ نهضت و در شاهراه تکامل آنست نه بر خورد با پولیس؛ و من شخصاً به خاطر همین مطلب مقدس مخالف هر نوع برخورد با پولیس در احوال و شرایط کنونی هستم .»

آقای مساعد اول څارنوال: شما که در نقطه مخالف طرز دید و جهان بینی من قرار دارید چرا به مأمورین مطیع و فرمان‌بردار (مأمورین ضبط - قضائی) خود مراجعه نکرده و این مطلب آفتابی را که من همان روز یاد دهانی کردم از وی نشنیده و راپور مستند ترتیب ندادید؟؟...

یقین کامل دارم بهترین وسیله که محافل حاکمه در اجرای نقشه‌های ضد دموکراتیك خود علیه نهضت‌های نوین در جامعه افغانستان کشیده‌اند، همانا ادامه یك مشت چرندیات خواهد بود که مشتی از گماشتگان شان بنام مأمورین ضبط - قضائی جعل نموده‌اند. مگر باید متوجه بود که دستگاه اداره دولت افغانستان از طرف فقه حنفي و متون قانونی به‌عنوان یك فرد حکمی شناخته شده و چنانچه نمی‌توان شهادت کسی را به نفع والدینش، به نفع همسرش، به نفع شریك در منفعت مدعی بها و علیه خصم آن قبول نمود، نمی‌توان شهادت هر کسی را که پرزهٔ عمده در چرخ دستگاه اداره حکومت را به اساس تعامل بوروکراتیك اداری تشکیل می‌دهد و مجال هیچگونه تردید و سرپیچی از تعمیل آن را ندارد، پذیرفت؛ و اینکه مساعد اول څارنوال حتی به احکام پنج ماده قانون اساسی و اصولنامه امنیت عامه اکتفا نکرده و اخیراً در نظر داشتن فقه حنفی راهم به محکمه توصیه نموده خود بهترین دلیل بر این امر است که څارنوال بر ادعاهای بی‌پایه خود ایمان ندارد. به همین مناسبت توجه قضات محترم را به اجرای حکم ماده (۲۷۵) قانون اجراآت جزائی جلب می‌نمایم. بهر صورت اگر ادعای شما آقای څارنوال افتراء آمیز نباشد چرا مخالفت مرا به برخورد همراه پولیس که به تاریخ: ۲۷/۲/۴۸ صریحاً در حریم پوهنتون در مقابل صفوف مظاهره‌چیان و پولیس ابراز داشته‌ام و آن را جزء دسیسه عمومی و فتنه گری دانستم، در صورت دعوی خود نگنجانیده و عکس قضیه را به تاریخ ۲۹/۲/۴۸ زمانی که همه محصلین و شاگردان به‌طور دسته جمعی فیصله می‌نمایند تا مظاهره از پوهنتون به شهر کشیده شود، به من نسبت می‌دهید.

برای روشن شدن قضیه صورت واقع حادثه ۲۹/۲/۴۸ را که څارنوال به آن استناد کرده است توضیح می‌نمایم: زمانی که پولیس به‌طور بی‌رحمانه به تاریخ ۲۹/۲/۴۸ داخل حریم پوهنتون حمله‌ور گردید و صفوف قانونی مظاهره‌چیان را در هم شکست و عده‌یی را به خاك و خون کشانید و از هیچگونه قساوت، بی‌رحمی و بی‌شرمی در برابر فرزندان نجیب افغانستان دریغ نکرد... دستگاه پولیس و ژاندارم در ذهنیت عامه مردم افغانستان به حیث قانون شکن و متجاوز در حریم پوهنتون خوانده شد و حتی در فیصله نامه تاریخی ۳/۲/۴۸ استادان پوهنتون که در ۹ فقره گنجانیده شده بود دستگاه پولیس و ژاندارم را به حیث متجاوز و تخطی گر از قوانین ملی و بین‌المللی که در حریم پوهنتون حق صف آرائی و حمله را ندارد افشاء و عکس‌العمل جدی مقابل شان از خود نشان دادند و دستگاه پولیس و ژاندارم را محکوم کردند.

با درک این حقایق است که دستگاه پولیس، آمران و صاحب منصبان و مسئولین درجه اول به‌اصطلاح دستگاه اداره دولت برای تبرئه عمل پولیس و ژاندارم خود درب مکاتب را می‌بندند، پوهنتون را برای یك مدت نامعلوم تعطیل می‌کنند، عده‌یی از جوانان وطن‌پرست را به زندان می‌کشانند و بالاخره بی‌باکانه ادعا می‌کنند که محرکین درجه اول وکیل... در حوادث اخیر باعث اخلال امنیت عامه شده. صفوف پولیس را به تاریخ ۲۹/۲/۴۸ شکستانده، وسایل پولیس را خساره‌مند کرده، محصلین و پولیس را زخمی نموده، آشوب طلبی و تحریك علیه حکومت کرده وجائب قانونی فردی و اجتماعی را در نظر نگرفته است. خودسری و عدول از حدود قانون نموده و هدایت قانون اساسی را در نظر نگرفته و قانون اساسی را غلط مطابق مقاصد و مرام ناجایز خود تعبیر نموده است... و در نهایت این بلند گویان و ممثلین امنیت عامه که خود نظم و امنیت عامه را برهم می‌زنند، عواقب اعمال تحریك آمیز خود را بالای عناصر وطن‌پرست و مترقی توجیه می‌نمایند و در عوض اینکه آن‌ها به حیث محرکین درجه اول اخلال امنیت عامه و تخطی گران از قانون به پای میز محاکمه کشانده شوند، فرزندان راستین خلق را به پای محاکمه می‌کشانند ولی با گذشت زمان چهره ارتجاع استبداد سیاه و سیمای نهضت و جنبش مترقی درخشان خواهد درخشید.

قاضی محترم و اعضای دیوان امنیت عامه ولایت کابل!

در نهایت با ذکر دفاع مستند، قانونی و اصولی خویش که در هر مورد اتهامات و افتراآت بی‌بنیاد و مزورانه شاغلی مساعد اول څارنوال را رد نموده‌ام با نظر داشت مواد مصرح قانون اجراآت جزائی که تزویر ترتیب کنندگان و ترتیب کنندگان دوسیه را نشان می‌دهد و به اساس ماده (۳۰۳) همان قانون که بطلان ادعای شاغلی مساعد اول څارنوال را در دفاع خود ثابت کرده‌ام. به اساس: مواد (۱۰۱) و (۱۰۲) اصولنامه جرایم جزائی مأمورین و جرایم علیه منفعت و امنیت عامه جزای قانونی را برای شان مطالبه می‌نمایم.

محرک مبارزهٔ ما فقر و تهیدستی...

مطابق به دستور محکوم شده‌ام. برای رد این ادعاهای بی‌اساس څارنوالی باید متذکر شوم که مبارزات ما مبتنی بر دانش مترقی متناسب به اوضاع و شرایط مشخص جامعه ملی ما، منافع مردم ما و وطن ما صورت می‌گیرد و معتقدیم که جامعه طبق قانون معین تکامل می‌نماید و ما در جهت آن و در امر تسریع آن می‌توانیم نقش خلاقی را ایفاء نماییم، ولی ما نمی‌توانیم که با تحکم و ارادهٔ فردی خویش شرایط را تغییر بدهیم، بنا برین من اصولاً چنین نگفته و نخواهم گفت که بیایید اراده خود را بر واقعیت موجود اجتماعی تحمیل نماییم و فوراً شرایط را تغییر دهیم و قیام نماییم. شرایط قیام کاملاً شرایط خاص دیگری غیر از شرایط کنونی جامعه ماست. مساعد اول څارنوالی باید بداند که اولاً یك فرد نمی‌تواند کسی را به قیام دعوت کند و ثانیاً ما نسبت به این مسأله و هیچ مسأله دیگر برخورد ذهنی نداریم. ما بر مبنای تئوری علمی و پیشرو که رهنمای عمل ماست معتقدیم، دعوت به قیام انقلابی در جامعه صورت گرفته نمی‌تواند مگر اینکه شرایط عینی و ذهنی در آن پدید آمده باشد. روی همین درك از تئوری پیشرو و شرایط و جامعه ماست که من نه به کسی امر کرده‌ام که شرایط قیام را فوراً مساعد سازند و نه کسی را دعوت به قیام کرده‌ام. این از جمله مطالب اساسی است که بارها ضمن تحلیلات مفصل ارائه کرده‌ایم که اگر څارنوال و همقطاران‌شان مطالب را سطحی در نظر نمی‌گرفتند و حداقل درك سیاسی می‌داشتند، در مورد من چنین ادعائی نمی‌کردند. بدین لحاظ به ایشان تفهیم می‌گردد که درین زمینه آدرس را غلط گرفته‌اند. این ما نیستیم که آب را نادیده موزه را از پا کشیم و حکم بر تغییر آنی شرایط دهیم و یا به‌اصطلاح مردم که میگویند »حلوا گفته دهن را شیرین بسازیم.«

در مورد اینکه ادعا گردیده است مردم را به سعی بالفساد دعوت کرده‌ام، مظاهره‌چیان را بر علیه پولیس امر نموده و خودم عملاً حمله کرده‌ام، باید گفت که چنین اتهامات کاملاً بی‌پایه و از جمله همان حرف‌های مفت و ارزان است که بدون احساس مسؤولیت همیشه از طرف پولیس و څارنوالی و غیره ابراز گردیده است. باید مساعد اول څارنوالی بداند که ما من‌حیث پرنسیب با آشوب طلبی، هرج و مرج طلبی، سوء قصد و دهشت افگنی مخالف می‌باشیم. بنا بر آن من این اتهامات را جداً از ریشه رد می‌نمایم و وارد آوردن آن‌ها را بر خود ناشی از سوءنیت میدانم که هیچگونه مدارك و اسناد موثق و قابل قبول در زمینه علیه من نمی‌تواند ارائه شود.

از آنجائی که دعوی مدعی، علیه من اساس و پایه ندارد، بدین لحاظ است که برای درخواست مجازات من لستی از مواد قانون اساسی و «اصولنامه امنیت عامه» را به‌طور چره یی جانب من حواله کرده و به آن‌هم قناعت نه نموده، اخیراً در نظر گرفتن فقه حنفی را نیز توصیه کرده است، در حالی که اکثر آن علیه خود وی با ادعاهای بی‌اساسش بر می‌گردد.

بنا بر دلایل فوق به‌صورت واضح دیده می‌شود که اتهامات وارده څارنوالی هیچکدام اساس حقوقی و علمی نداشته به هیچ صورت مدار حکم محاکم شده نمی‌تواند و من از قضات محترم تطبیق حکم ماده (۲۷۵) قانون اجراآت جزائی را تقاضا می‌کنم.

دستگاه اداره دولت وسیله ستم ...

و حتی تا حدودی در روزنامه‌ها و جراید حکومتی نیز چنین انتقاداتی بر حکومت وارد می‌گردد.

هرگاه من در بیانیه‌های خویش بر فاشیزم آلمان هیتلری و امپریالیزم امریکا بقول معموله پولیس و اداره تاخت و تاز کرده باشم من آن را رد نمی‌کنم که به‌طور عام اظهاراتی در زمینه کرده‌ام، آن چنانکه صفحات جراید آزاد پر از این‌گونه مطالب است ولی نه آن طوری که از طرف مساعد اول څارنوالی ناشیانه ادعا به عمل آمده است. اگر شاغلی موصوف مانند مستنطقین قصد دارد با ارائه این مطلب به حیث یك بهانه در موضع دفاع از فاشیزم و امپریالیزم بر آید مربوط به خود و عقیده و وجدانش می‌باشد. من به حیث یك افغان وطن‌پرست که به خلق و وطن پر افتخار خود، به استقلال کشور خود عشق دارم و به سعادت و نیکبختی مردم می‌اندیشم، هیچگاه نمی‌توانم جنایات فاشیزم و امپریالیزم را نادیده بگیرم. این فاشیزم بود جنگ جهانی دوم را که باعث مرگ تقریباً چهل ملیون انسان، تباهی و ویرانی ده‌ها هزار شهر و صدها هزار ده گردیده، مصایب بزرگی را بر بشریت تحمیل کرد و محصول رنج و کار صدها سال صدها ملیون انسان را در مدت کوتاه پنج سال به تل خاکستر مبدل گردانید و کنون باز صلح جهانی و تمدن بشری را مورد تهدید قرار داده است. راجع به امپریالیزم همین‌قدر میگویم که دشمن نمبر یك صلح، استقلال و ترقی کشور ما و دیگر کشورهای جهان، مسؤول عمده عقب ماندگی، فقر، بد بختی مردم و مانع بزرگی رشد و ترقی کشور ما و دیگر کشورهای عقب مانده آسیا، افریقا و امریکای لاتین می‌باشد. از آن رو به حیث یک نفر وطن‌پرست و مترقی به حیث یك انسان آرزومند صلح و سلام گیتی هرگز نمی‌توانم در برابر این دشمن خطرناك، این دشمن مشترك بشریت بی‌طرف و بی اعتناء بمانم.

بناغلی مساعد اول با پیش کشیدن مطالب خواسته است که درسی بدهد و بگوید که افغانستان بی‌طرف در هیچ پیمان شامل نیست، اینکه مسأله مشهود است و من خود یکی از مدافعین سرسخت بی‌طرفی مثبت و فعال افغانستان بوده‌ام و می‌باشم. این درس برای کسانی داده شود که وقتی علیه دشمنان بی‌طرفی کشور سخن گفته می‌شود، آشفته گردیده و به نحوی از انحاء در دعوی خود می‌گنجاند که سخن گفتن علیه فاشیزم و امپریالیزم، که هردو در ماهیت یکی و دشمن بی‌طرفی کشور ما و هر کشور دیگر بی‌طرف می‌باشند، گناه و مستوجب مجازات است!!

در مورد اینکه بناغلی نیازی مساعد اول څارنوالی مدعی است که من «مظاهره‌چیان را علیه پولیس تحریك و خود عملاً اقدام نموده‌ام» همین‌قدر میگویم که این ادعا کاملاً بی‌پایه و اتهام محض است که از ریشه آن را رد می‌کنم، زیرا این شیوه مبارزه خارج از چو کات اصول و خط مشی مبارزه رهایی بخش و دموکراتیك ماست که من به کمال افتخار به آن پا بند می‌باشم. ما بر اساس شیوه مبارزه خویش اصولاً مخالف هرگونه تصادم تظاهرکنندگان با پولیس که منتج به فتنه گری گردد می‌باشیم.

بنا بر دلایل فوق اتهامات وارده څارنوالی از لحاظ پایه حقوقی علمی و قانونی به هیچ صورت اعتبار نداشته و مدار حکم محاکم شده نمی‌تواند. من از قضات محترم محکمه تطبیق ماده (۲۷۵) قانون اجراآت جزائی را خواهانم.

پرچم

صاحب امتیاز : سلیمان لایق

مدیر مسؤول: میر اکبر خیبر

تیلفون: ۲۳۱۶۴

مطبعه دولتی

تایپ متن قاسم آسمایی

ویرایش جدید: عمر فیض